

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 118/10
v Luxemburgu 7. decembra 2010

Rozsudok v spojených veciach C-585/08 a C-144/09
Peter Pammer/Reederei Karl Schlüter GmbH & Co. KG
a Hotel Alpenhof GesmbH/Oliver Heller

Súdny dvor spresňuje pravidlá súdnej právomoci práva Únie, ktoré sa uplatňujú na spotrebiteľské zmluvy, pokiaľ k ponuke služby dochádza cez internet

Samotné používanie internetovej stránky podnikateľom nespôsobuje uplatnenie ochranných pravidiel právomoci voči spotrebiteľom v iných členských štátoch

Nariadenie¹ Európskej únie o právomoci súdov v občianskych a obchodných veciach stanovuje, že žaloby proti osobám s bydliskom na území členského štátu sa musia vo všeobecnosti podávať na súdoch tohto štátu. Rovnako sa v ňom uvádza, že o sporoch vyplývajúcich zo zmluvných vzťahov môže rozhodovať súd podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby. Pokiaľ však ide o spotrebiteľskú zmluvu, uplatňujú sa pravidlá chrániace spotrebiteľa. Ak podnikateľ „smeruje svoje činnosti“ do členského štátu, kde má spotrebiteľ bydlisko, spotrebiteľ môže podať žalobu na súde členského štátu, kde má bydlisko, a možno ho žalovať len v tomto členskom štáte. Obidve veci sa týkajú otázky, či podnikateľ „smeruje svoje činnosti“ v zmysle nariadenia, pokiaľ používa na komunikáciu so spotrebiteľmi internetovú stránku.

Vec C-585/08

Pán Pammer s bydliskom v Rakúsku chcel cestovať na palube nákladnej lode z Terstu (Taliansko) na Ďaleký východ. Rezervoval si preto cestu u nemeckej spoločnosti Reederei Karl Schlüter prostredníctvom nemeckej cestovnej agentúry, ktorá sa špecializuje na predaj ciest nákladnou loďou cez internet. Pán Pammer odmietol nastúpiť na loď z dôvodu, že podmienky ponúkané na lodi podľa neho nezodpovedali opisu, ktorý dostal od agentúry, a žiadal vrátenie ceny, ktorú za túto cestu zaplatil. Keďže Reederei Karl Schlüter vrátila len časť tejto ceny, pán Pammer podal žalobu na rakúske súdy, pred ktorými nemecká spoločnosť vzniesla námietku nedostatku právomoci z dôvodu, že v Rakúsku nevykonáva žiadnu podnikateľskú ani obchodnú činnosť.

Vec C-144/09

Pán Heller s bydliskom v Nemecku si rezervoval viacero izieb na obdobie jedného týždňa v hoteli s názvom Hotel Alpenhof, ktorý sa nachádza v Rakúsku. Táto rezervácia sa uskutočnila elektronickou poštou pomocou adresy uvedenej na internetovej stránke hotela, ktorú si pán Heller prezeral. Pán Heller spochybnil služby hotela a opustil ho bez zaplatenia faktúry. Hotel preto podal žalobu na rakúske súdy, ktorou sa domáhal zaplatenia faktúry. Pán Heller vzniesol námietku nedostatku právomoci, keďže sa domnieval, že ako spotrebiteľa s bydliskom v Nemecku ho možno žalovať len na nemeckých súdoch.

Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko), ktorý o týchto dvoch veciach rozhoduje, sa obrátil na Súdny dvor, aby zistil, či skutočnosť, že spoločnosť so sídlom v členskom štáte ponúka svoje služby cez internet, znamená, že „smerujú“ aj do iných členských štátov. V prípade kladnej odpovede by totiž spotrebiteľia s bydliskom v iných členských štátoch, ktorí tieto služby využili,

¹ Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).

mohli v prípade sporu s podnikateľom takisto využiť výhodnejšie pravidlá právomoci, ktoré upravuje nariadenie.

Vo svojom dnešnom rozsudku Súdny dvor konštatuje, že **samotné používanie internetovej stránky podnikateľom s cieľom obchodovať neznamená, že jeho činnosť „smeruje“ do iných členských štátov**, čo by spôsobilo uplatnenie ochranných pravidiel právomoci podľa nariadenia. Súdny dvor totiž usudzuje, že na to, aby sa tieto pravidlá uplatnili voči spotrebiteľom v iných členských štátoch, **musí podnikateľ prejavíť vôľu nadviazať s nimi obchodné vzťahy**.

V tejto súvislosti Súdny dvor skúma okolnosti, ktoré umožňujú preukázať, že podnikateľ zamýšľal obchodovať so spotrebiteľmi s bydliskom v iných členských štátoch. Medzi takéto okolnosti patria výslovné prejavy vôle podnikateľa oslovovať týchto spotrebiteľov, napríklad pokiaľ ponúka svoje služby alebo tovary vo viacerých menovite uvedených členských štátoch alebo pokiaľ vynaloží výdavky na odkazové služby u prevádzkovateľa internetového vyhľadávača, aby uľahčil prístup na svoju stránku spotrebiteľom s bydliskom v rôznych členských štátoch.

Iné menej zrejme okolnosti, prípadne vzájomne skombinované, sú však rovnako spôsobilé preukázať existenciu činnosti „smerovanej do“ členského štátu bydliska spotrebiteľa. Ide najmä o medzinárodnú povahu predmetnej činnosti, ako sú napríklad určité turistické služby, uvedenie telefonických kontaktných údajov s medzinárodnou predvoľbou, používanie doménového mena prvej úrovne, ktorá je iná ako prvá úroveň členského štátu, kde má podnikateľ sídlo, napríklad „.de“, alebo používanie neutrálnych doménových mien prvej úrovne, ako sú „.com“ alebo „.eu“, opis trasy cesty z jedného alebo viacerých iných členských štátov do miesta poskytovania služby, ako aj zmienka o medzinárodnej klientele tvorenej klientmi s bydliskom v rôznych členských štátoch, predovšetkým uvedením vyjadrení takýchto klientov. Takisto ak internetová stránka umožňuje spotrebiteľom používať iný jazyk alebo inú menu, než sa zvyčajne používajú v členskom štáte podnikateľa, tieto skutočnosti tiež môžu tvoriť okolnosti, ktoré preukazujú jeho cezhraničnú činnosť.

Naopak medzi takéto okolnosti nepatrí zmienka na internetovej stránke o adrese elektronickej pošty alebo geografickej adrese podnikateľa, ani uvedenie jeho telefonických kontaktných údajov bez medzinárodnej predvoľby, lebo tieto informácie nenaznačujú, či podnikateľ smeruje svoju činnosť do jedného alebo viacerých členských štátov.

Súdny dvor dospel k záveru, že rakúsky súd musí so zreteľom na tieto okolnosti overiť, či z internetovej stránky a celkovej činnosti podnikateľov vyplýva, že zamýšľali obchodovať s rakúskymi alebo nemeckými spotrebiteľmi v tom zmysle, že boli pripravení uzatvárať s nimi zmluvy.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106